

(Rode: Det er lige omvendt. Guldværdien kommer først, naar Prisfaldet er sket!).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Holstein: Der vil blive holdt igen, der vil blive en Gnidningsmodstand, en Bremsning, som forhindrer, at Prisniveauet falder helt ned til det naturlige Leje, hele Forretningstilværet vil forholde sig afventende, netop paa Grund af Valutausikkerheden.

Det Lovforslag, som den høje Regering har forelagt, kan jeg ligesom Flertallet indenfor det konservative Folkeparti stemme for ud fra Forudsætninger, som er ganske modsatte det ærede Medlem Hr. Rodes, nemlig at Regeringens Endemaal er Parikronen, og at Nationalbanken ikke er afskaaret fra i paakommende Tilfælde, naar den ønsker det, efter Samraad med Valutaudvalget, at anvende Valutakreditten til Kronens Højnelse. Ud fra disse Forudsætninger kan jeg stemme for Lovforslaget. Men hvis disse Forudsætninger ikke holdt Stik — det gør de nu, fordi de bygger paa den højtærede Statsministers Erklæring —, vilde jeg ikke stemme for Lovforslaget. Thi i saa Tilfælde vilde Lovforslaget i det store og hele være ensbetydende med, at man stabiliserer Ustabiliteten.

Elgaard: Den højtærede Stats- og Erhvervsminister fremsatte i sin Tale i Eftermiddagsmødet nogle bebrejdende Udtalelser mod et Medlem af dette Ting, der ifølge et Bladreferat paa et Møde i Herning for nogen Tid siden havde fremsat en Udtalelse om, at den nye Andelsbank ikke vilde have gamle Skader at slæbe paa. Uagtet det, at den nye Bank ikke har gamle Skader at slæbe paa, skulde synes at være indlysende rigtigt, fandt den højtærede Statsminister Anledning til at give den paagældende en Reprimande for den faldne Udtalelse. Jeg skal ikke analysere Grundlaget for den højtærede Stats- og Erhvervsministers Bebrejdelse, men dog føje til, at Bebrejdelsen ikke havde Adresse til mig, og samtidig udtale min Forundring over, at den højtærede Stats- og Erhvervsminister ikke ved en anden Lejlighed, hvor der fremkom en lignende eller kraftigere Udtalelse, fandt Anledning til at give den

vedkommende en Reprimande. Jeg sigter til en Udtalelse, som faldt i dette høje Ting ved første Behandling af Forslag til Lov om Banker. Da udtalte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der var Ordfører for Socialdemokratiet, i nogle Bemærkninger, der var rettet til de ærede Medlemmer Hr. Sven og Hr. Aksel Jensen i Anledning af faldne Udtalelser om Tab, Arbejdernes Landsbank havde lidt ved Arbejdernes Kulforretning, nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere. De lød saaledes: „Det kan ikke være de Herrer ubekendt, at der er en halv Snes Banker her i Landet, som har befundet og endnu befinder sig i en lignende Situation. Hvad vilde det ærede Medlem Hr. Sven sige, hvis jeg gav mig til at nævne Navnene paa disse Banker?“ Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i mindst lige saa høj Grad har gjort sig fortjent til en Reprimande fra den højtærede Statsminister som det ærede Medlem, der har sagt de forholdsvis uskyl-dige Ord i Herning.

Pürschel: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Rodes Stilling og det radikale Partis Stilling i det hele taget til denne Sag. Det er jo meget forstaaeligt, at en Mand som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der altid har staaet paa det Standpunkt, han staar paa nu, er naaet til et saadant Standpunkt.... (Modsigelse). Han har i hvert Fald i lang Tid staaet paa det...., fordi han naturligvis maa føle et stærkt Medansvar for det, som det danske Samfund overhovedet har Grund til at føle Ansvar for, at man har medvirket i saa høj Grad til at faa en Række unge Landbrugere sat i Gang med Bedrifter, som var spændt til det yderste af, hvad de kunde bære, og som ganske naturligt under en Situation som den, vi nu er inde i, kommer til at staa overordentlig vanskeligt. Det er forstaaeligt. Og dog har man jo set det, som formodentlig maa indeholde en alvorlig Advarsel til de Herrer Nedskæringspolitikere, at de jydskes Husmænd paa deres Møde udtalte sig, som de gjorde. Men det ærede Medlem Hr. Rodes Omvendelse forekommer mig nærmest mirakuløs. Til fuldt ud at skildre denne vilde der kræves en lyrisk